

РЕШЕНИЕ

№ 3644

гр. София, 21.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **2770** по описа за **2011** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Е. К. Б., турски гражданин, пребиваващ в гр. С., чрез процесуален представител, срещу Решение от 21.01.2011г., постановено по нахд № 7940/2010 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 116-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № АЕ 1208/19.05.2010г., издадено от началник на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на основание чл.174,ал.1,предложение 1 от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/ са наложени административни наказания „глоба” в размер на 380 лв. и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 12 месец, за извършено нарушение на чл.5, ал.2,т.3 от ЗДвП.

В касационната жалба се иска отмяна на решението като се счита неправилност на преценката на съда, както относно фактите и обстоятелствата при които е извършено нарушението, така и относно правните изводи за доказаността му и липсата на допуснати нарушения на административно-производствените правила при съставянето на НП и АУАН, като се изтъква турското гражданство на жалбоподателя и неназначаването на преводач, което макар и да е административно-наказателно отговорен на основание чл.26,ал.1 ЗАНН, допуснатото нарушение обуславяло нередовна процедура по предявяването на АУАН и НП на разбираем за него език. По тези съображения се иска отмяната на решението и потвърденото с него наказателно постановление - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК за неправилно приложение на закона.

Ответникът по касационната жалба-Столична дирекция на вътрешните работи /С./ не е изразил становище и не е представяван по делото.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След като се запозна с доказателствата и обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Районният съд е приел, че обжалваното пред него НП и АУАН са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения и на процесуалните правила в производството по издаването им.

От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установена посочената в АУАН и НП фактическа обстановка, а именно: на 15.04.2010г. около 02:40ч. касаторът със статут на постоянно пребиваващ в Република Б, в гр. С. в ж.к. Студентски град, на посочена улица и място, управлявал лек автомобил с посочени марка и номер, заедно с друго лице, бил спрял от контролните органи за проверка, като след установяване на самоличността му бил изпробван за съдържание на алкохол в дъха му с техническо средство - Алкомер 931, като пробата показала съдържание на алкохол в кръвта 1,22 на хиляда, за което бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), връчен му срещу подпис на същата дата, прочетен от свидетеля по акта и преведен от друго лице, което пътувало в същия автомобил – Аталар Синай, след като при комуникация полицейските органи установили, че касатора разбира български език, но имал затруднение с четенето. След съставянето на акта бил издаден талон за медицинско изследване на кръвта, касаторът бил придружен за това от полицейските органи, като при изследването на кръвта била установена концентрация на алкохол в кръвта 1,1 на хиляда. Въз основа на акта било издадено и обжалваното НП, като и двата акта са подписани от касатора.

Изложената фактическа обстановка е приета за установена от съда от събраните в хода на съдебното следствие доказателства – съдържащите се в административно-наказателната преписка писмени доказателства и от показанията на актосъставителя Б, присъствал при установяване на нарушението и свидетеля по АУАН също очевидец - Ц.

Съдът е преценил свидетелските показания като съответстващи на приложените и приети от съда по реда на чл.283 НПК вр. чл.84 ЗАН писмени доказателства, въз основа на което е приел и доказаност на описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, както и че не са допуснати нарушения по връчването на АУАН и НП поради липсата на назначен преводач. Изложени са и съображения за правилност на размера на наложеното административно наказание. По тези съображения районният съд е потвърдил наказателното постановление като законосъобразно.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол. Така постановеното от районния съд е правилно, като не е налице релевираното с касационната жалба основание за отмяна. Фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи за законосъобразност на обжалваното НП кореспондират с приетото за установено и доказателствата по делото. На основание чл.218, ал.2 АПК, касационната инстанция следва да се произнесе само по наведените с жалбата касационни основания, като за валидността и допустимостта на решението, както и за съответствието му с материалния закон, следи служебно.

Приетите доказателства по делото пред първата инстанция сочат на извод за установеност на извършеното деяние, описано в НП. Съдът е основал изводите си на всички събрани доказателства по делото-писмени и гласни, като подробно е обсъдил същите. Съдът правилно е преценил наличие на основание по чл.174,ал.1,предложение едно ЗДвП за ангажиране на административно-наказателната отговорност на касатора за извършеното от него нарушение по чл.5, ,ал.2,т.3 от същия закон, като от касационната инстанция се споделят изложените правни доводи и съображения по преценка на доказателствата, които не е необходимо да се повтарят.

Неоснователни са доводите за допуснато нарушение по връчването на АУАН поради неназначаване на преводач. От установената фактическа обстановка при правилно кредитиране на свидетелските показания безспорно се установява връчването му на разбираем за касатора език- прочитането му на български, който касаторът е твърдял, че разбира но не чете, и осъществен превод от Аталай Синай. Освен това не са направени възражения от касатора и искане за назначаване на преводач.

Правилно е прието в мотивите на решението, че не съставлява нарушение на ЗАНН неподписването на АУАН от лицето, извършило превода на разбираем за касатора език, предвид изискването за подписването му от актосъставителя и поне един от свидетелите, но не и от други лица – чл.43,ал.1 ЗАНН, както и че такова допълнително изискване не може да бъде изведено по силата на препращането към нормите на НПК на чл.84 ЗАНН. Правилни са и изводите на съда, че няма изискване обвинителният акт срещу чужденец в наказателното производство, какъвто е АУАН да бъде приподписан от преводача като изискване за валидността му, както и че този акт не съставлява протокол по смисъла на чл.128 НПК по правната му природа, за които също не се поставя условие за приподписването им. Извършването на превода на АУАН на разбираем език за касатора, е доказано в хода на съдебното следствие пред първата инстанция, за което липсват и възражения по време на съставянето и прочитането на АУАН и след това в срока за възражения по същия.

Неназначаването на преводач при връчването на АУАН е предявено в хода на съдебното производство като защитна теза и основание за отмяна на НП, което не може да доведе до такъв резултат, тъй като е доказано по делото осъществен превод на разбираем за касатора език.

По тези съображения, като е приел установеност на извършеното нарушение и е основал решението си и на събраните доказателства по делото, и е потвърдил НП, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт. С оглед на изложеното, решението на СРС следва да бъде оставено в сила, не е налице е соченото касационно основание за отмяната му и касационната жалба е неоснователна. Не се констатираха пороци на решението, касаещи валидността и допустимостта му за които съдът следи служебно.

Водим от горното, Административен съд – С. град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение 21.01.2011 г., постановено по нахд №7940/2010 г. на С районен съд, Наказателна колегия, 116-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.